

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA

AZ Alkotmánybíróság IV/1323-5/2019. számú felhívására, a Budapest Környéki Törvényszék 3. Bpi. 136/2019/4. és a Fővárosi Ítéltábla 3. Beüf. 10.297/2019/5. sorszámú - 2019. május 15. napján jogerős – perújítási indítványt elutasító - végzése Alaptörvény ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panasz kiegészítése

Dr. Bitskey Botond úrnak,
főtitkár

2600 Budapest
Budapesti főút 14.

Tisztelt Főtitkár úr!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01323-6/2019	
Érkezett: 2019 NOV 20.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db.	<i>[Signature]</i>

1) A 2019. október 7-én kelt IV/1323-5/2019. szám alatt közölt felhívásban az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (ABtv.) 52.§ (1) és (1b) bekezdésének, a 27.§-ának a felhívásával tájékoztatott az alábbiakról:

- az indítvány nem tartalmaz kellő alkotmányjogi szempontú indokolást arra, hogy a támadott bírói döntések az indítványozónak az Alaptörvényben foglalt jogát mennyiben és miért sértik, utalva arra, hogy az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvényben az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére.

- a beadványhoz az alapügyre vonatkozó ügyvédi meghatalmazást csatolt. Bár az Alkotmánybíróság előtt a jogi képviselő nem kötelező, azonban az Alkotmánybíróság Ügyrendje 27. § (2) bekezdése a képviselői jogosultságot a polgári perrendtartásról szóló törvény szerint teljes bizonyító erejű magánokirattal vagy közokiratba foglalt meghatalmazással kell igazolni, az Ügyrend 27.§ (3) bekezdése szerint a meghatalmazásnak az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviselőre kell vonatkoznia. Az Ügyrend 25.§ (6) bekezdése szerint az (5) bekezdésében foglalt hiány esetén az Alkotmánybíróság az eljárást úgy folytatja le, mintha a képviselői meghatalmazás nem jött volna létre, az indítványozót erről értesíti és az indítványozó személyes eljárása alapján a tájékoztatást és közlést a továbbiakban indítványozó részére küldi meg. Mindezekre tekintettel az eredeti aláírással ellátott ügyvédi meghatalmazást kérte megküldeni.

- az indítványozónak nyilatkoznia kell, hogy az alkotmányjogi panasz indítványával összefüggésben hozzájárul-e nevének nyilvánosságra hozatalához.

A meghatalmazással kapcsolatban jelzem, hogy a csatolt 2018. július 16-án kelt meghatalmazás kétségtelen, hogy az alap-büntetőügyben került az alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozóan csatolásra, azonban úgy véltem, hogy az alapügyben adott alkotmányjogi panasz előterjesztésére szóló meghatalmazásra tekintettel a perújítási eljárásban hozott bírósági határozatok elleni alkotmányjogi panaszra is a meghatalmazás kiterjed. Ennek praktikus és jogi indoka pedig az, hogy a perújítás a jogerős büntetőbírósági határozat elleni jogorvoslat, amely a magánvádlo jogi képviselőjét megilleti.

Így a büntető eljárás alapügyében az alkotmányjogi panasz előterjesztésére adott ügyvédi meghatalmazás a büntetőeljárásban a jogerős határozat elleni perújítási eljárásban hozott bírósági határozatok elleni alkotmánybírósági eljárásra is kiterjed.

Főtitkár úrnak továbbá jelzem, hogy az indítványozó a nevének nyilvánosságra hozatalával kapcsolatban akként nyilatkozom, hogy indítványozó nem járul hozzá a nevének a nyilvánosságra hozatalához.

2) Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói határozatok indítványozónak az Alaptörvényben foglalt jogait az alábbi indokokra tekintettel sértik (*kellő alkotmányjogi szempontú indokolás*)

a) Indítványozó az I-II. fokú végzés tekintetében az Alaptörvény-ellenességre az Alaptörvény I. cikk (1)-(3) bekezdésének, a II. cikknek és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének felhívásával hivatkozott. Az alkotmányjogi panaszában foglalt indokolást fenntartja, amelyet az alábbiakban egészít ki.

A perújítási eljárásban a magánvádló egy orvosi véleményt csatolt be a magánvádlót mentális állapotára vonatkozóan. Az új bizonyíték arra szolgált, hogy a büntető alapügyben az I-II. fokú bíróság által – a vádlott által a büntetőeljárásban becsatolt, egy más ügyben készített 2011. évben (szeptember 6.) készült pszichológusi szakvéleménynek – a magánvádló (sértett) szavahihetlenségét alátámasztó (a sértett sérülésével kapcsolatos tanúvallomását kizáró) bizonyítékként figyelembe vett pszichológus szakértői véleményt, mint bizonyítékot megdöntse, kérve a perújítás elrendelését és a bizonyítékok újraértékelését.

Felperes álláspontja szerint a büntető eljárásban a perújítási eljárás a büntető eljárás része, és nem minősül önálló eljárásnak.

A perújítási eljárásnak az a rendeltetése, hogy a bíróság az alapeljárásban figyelembe nem vett új bizonyítékot értékelje és vegye figyelembe, hogy az alapján – a többi bizonyítékkal összevetve – jelen esetben a vádlott büntető jogi felelőssége megállapítható-e.

„TIZENKILENCEDIK RÉSZ
RENDKÍVÜLI JOGORVOSLATOK
LXXXIX. FEJEZET
A PERÚJÍTÁS

A perújítás okai

637. § (1) *A bíróság jogerős ügydöntő határozatával befejezett büntetőeljárás esetén perújításnak van helye, ha*

a) az alapügyben akár felmerült, akár fel nem merült tényre vonatkozó olyan új bizonyítékot hoznak fel, amely valószínűvé teszi, hogy

aa) a terheltet fel kell menteni, lényegesen enyhébb büntetést kell kiszabni, vagy büntetés helyett intézkedést kell alkalmazni, illetve a büntetőeljárást meg kell szüntetni, vagy

ab) a terhelt bűnösségét kell megállapítani, vagy lényegesen súlyosabb büntetést, intézkedés helyett büntetést kell kiszabni, vagy büntetés helyett alkalmazott intézkedésnél lényegesen súlyosabb intézkedést kell alkalmazni,[...]”

aa) Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése szerinti alapjogok általános jogvédelme kötelezettségének elmulasztása

A bíróságok a Be. 637.§ (1) bekezdés a) pontja és ab) alpontja szerinti bizonyíték figyelembe vételére vonatkozó kötelezettségüket nem teljesítették, amellyel az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogvédelmi kötelezettségüket is megsértették.

Indítványozó úgy véli, hogy a bíróságoknak minden intézkedését át kell szőnie az alapjogvédelmi kötelezettségüknek, és a bírósági intézkedéseket az alapjogok betartását elősegítve szükséges

megtenniük. Ennek nem felel meg az olyan eljárás – és az alapjogok védelmével kapcsolatos jog sérelmét jelenti - ha a bíróság az új bizonyíték tekintetében az előzetes mérlegelés alapján azt állapítja meg (tulajdonképpen a hatásköre túllépésével), hogy az a perújítás elrendelésére alkalmatlan. Ugyanakkor ennek alkotmányjogi érvelését, azaz az elutasításnak és a bizonyítéknak a perújítás megengedhetősége alkalmatlanságára vonatkozóan - a bíróság nem adja meg, hanem olyan döntést hoz, mintha már az új bizonyíték alapján a tényleges (jelen esetben a vádlott bűnösségének megállapítását negligáló) döntést is már meghozta volna.

Lényegében a perújítási kérelem elbírálásakor ezt a két döntési helyzetet (a bizonyíték alkalmassága és a perújítás megengedhetősége, valamint a bizonyíték tárgyaláson történő értékelése), az I-II. fokú bíróságok összevontan kezelték.

ab) *Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás és (7) bekezdésében foglalt hatékony jogorvoslathoz való jog sérelme*

Az indítványozó a bírói döntést érdemben befolyásoló azon alaptörvény-ellenesség kiküszöbölését kéri, hogy a bíróság nem tett eleget a tisztességes bírósági eljárás azon minimális alkotmányos követelményének, hogy „*a feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és annak értékeléséről határozatában számot adjon*” (Alkotmánybíróság 7/2013. (III. I.) AB sz. határozata [34] bekezdése).

Az indítványozó ugyanis vitathatatlanul - a büntető perben már okiratként felhasznált szakértői véleményhez képest - új orvosi véleményt (mint okiratot) terjesztett elő, ugyanarra a szakkérdésre vonatkozóan, amelyet a bíróság érdemben nem vizsgált meg.

Mindezeket pedig egyértelműen – 2007-ig visszamenően – [REDACTED] neurológus pszichiáternek, perújítási bizonyítékként becsatolt szakértői véleménye cáfolta!

A vizsgálatot nem zárhatta ki az a körülmény, hogy a II. fokú bíróság felhívta a 31/2008. (XII.31.) IRM rendelet 20. § (4) bekezdését, hiszen éppen ezen jogszabályi rendelkezésre tekintettel kellett volna az új bizonyítékot a bíróságnak megvizsgálni abból a szempontból, hogy az alapperben a 2011.-es pszichológiai szakvélemény tekintetében – éppen ezen jogszabályi rendelkezésre tekintettel, akkor miért is lehetett a szakvéleményt okiratként figyelembe venni, amellyel ez a törvényi szabály sérülhetett.

Tisztességtelen az a bírósági eljárás, amely azért tagad meg egy új bizonyíték figyelembe vételét a perújítási eljárásban egy olyan körülményre, amely bizonyítékot ezen jogszabályi rendelkezés alapján korábban mégis – ha igaz, jogszabálysértően - figyelembe vettek.

További sajátos és lényeges körülmény – amelyet az eljáró bíróságok a fenti AB határozat fényében nem vettek figyelembe - hogy a 2011. szeptemberi szakvéleményt – annak aktualizálása, a magánvádló egészségügyi állapotának azóta eltelt vizsgálata nélkül – miként is lehetett figyelembe venni.

Indítványozó utal arra, hogy a szakvélemény az egy nevesített bizonyítási eszköz, amelynek kezelésére, figyelembe vételére a vonatkozó törvényi rendelkezéseket kell alkalmazni, azokat nem lehet mellőzni. nem lehet mellőzni.

Alapvető alkotmányossági kérdés, hogy egy szakvéleményt lehet-e okiratként a büntető eljárás során figyelembe venni úgy, hogy a szakértőt a tárgyalásra a bíróság nem idézi meg, a magánvádló a szakértőnek nem tehet fel kérdést a szakvéleménnyel kapcsolatban.

Az ilyen okiratként figyelembe vett szakértői véleménnyel szemben, ha a magánvádló egy okiratot terjeszt elő bizonyítékként (amelyben a szakértői véleményt egy szakértő tanú tényekkel alátámasztotta cáfol), akkor ezt az okiratot a perújítási ok tekintetében - a tisztességes eljárás sérelme nélkül - el lehet-e vetni alkotmányosan. Indítványozónak az az álláspontja hogy nem, hiszen a tisztességes eljárás megkívánja, hogy a bíróság a bizonyítékokat megvizsgálja. Perújítás esetében pedig ebből két feltétel következik a bíróság eljárására vonatkozóan: a bizonyíték új-e (azaz a bíróság

korábban figyelembe vette-e a döntései meghozatalánál), a bizonyíték felhasználása a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására alkalmas lehet-e.

A Be. 643. § (7) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

A perújítás megengedhetősége körében a 637. § (1) bekezdés a) pontjával kapcsolatban azt kell elbírálni, hogy az indítványozó által a perújítás alapjául felhozottak valóságuk bizonyítása esetében alkalmasak lehetnek-e arra, hogy a bíróság a 637. § (1) bekezdés a) pont aa) vagy ab) alpontjának megfelelő határozatot hozzon.

Márpedig az I-II. fokú bíróság nem indokolta meg, hogy a perújítás alapjául felhozott és becsatolt új bizonyíték miért nem lehet alkalmas arra, hogy a bíróság a 637.§ (1) bekezdés ab) alpontnak megfelelő határozatot hozhasson.

A bírósági határozatok ezen okból nem felelnek meg a tisztességes és igazságos bírósági eljárásnak.

E tekintetben indítványozó hivatkozik a **16/2019. AB határozat** [38] bekezdésére, amelyben az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy [39] „3. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmében a bírói függetlenség nem a bíró és a bíróságok személyi előjoga, hanem a jogkereső személyeket és szervezeteket megillető alapjog, hogy ügyüket független és pártatlan bíróság bírálja el.

Az Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy „[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel” {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [23]}.

Márpedig jelen esetben a Be. 637.§ (1) bekezdése és 643.§ (7) bekezdése figyelmen kívül hagyásra került!

Lényeges kiemelni, hogy sem az alapper sem a perújítási bíróság nem adott számot arról, hogy a 2011. évi szakvélemény, mint okirati bizonyítékkal szemben [REDACTED] neurológus, pszichiáter véleménye miért nem alkalmas új bizonyítékként való figyelembe vételre, és utóbbi miért nem alkalmas arra, hogy a Be. 643-§ (7) bekezdése szerinti joghatás kiváltására – azaz a perújítás megengedhetőségére – alkalmas legyen?

Indítványozó hivatkozik továbbá a tisztességes eljáráshoz való jog és a szabad bizonyítás összefüggéseivel foglalkozó 3104/2014. (IV.11.)AB végzésben hivatkozott EJEB [Európai Emberi Jogi Bíróság] joggyakorlatára, amelynek értelmében annak mérlegelése tartozik a strasbourg-i bíróság hatáskörébe, „hogy az eljárás mint egész, beleértve a bizonyítékok beszerzésének módját is, tisztességes volt-e és kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági döntések Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálata során hasonló felfogást képvisel.

Márpedig ebből a jogelvből levezethetően a büntető ügyekben az alapügy és a perújító magánvádló által - a vádlott terhére - előterjesztett új bizonyíték egységes egész eljárást kell hogy képviseljen, azaz e körben – éppen az új bizonyítéokra tekintettel – a bíróságoknak vizsgálniuk kellett volna az alapperben a vádlott által – a magánvádló személyére vonatkozóan - előterjesztett bizonyíték beszerzésének módját, annak a bíróság által történő értékelését és azt a célt, hogy az anyagi igazság érvényesülése érdekében a magánvádló – a vádlott által okiratként előterjesztett, de nem időszerű pszichológiai szakvéleménnyel szemben – hiteles, új, valós tényeken alapuló orvosi okiratot terjesztett elő, amelyet érdemben meg kellett volna büntető ügyben eljáró bíróságoknak vizsgálniuk! Ennek elmaradása sérti az indítványozó tisztességes, pártatlan és igazságos eljáráshoz való alapvető jogát.

Úgy ítélem meg: hogy az indítványozó ügyében alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként merül fel, hogy egészében véve lehetett-e tisztességes a büntető per lefolytatása, ha a bíróságok olyan avult (nem időszerű tényeken alapuló) szakértői véleményt vettek alapul okiratként történő értékeléssel és a magánvádlót szavahihetetlen személynek bélyegezve, amelyet a magánvádló által a perújítási eljárásban becsatolt új bizonyíték, [REDACTED] vosi véleménye cáfol, ugyanakkor ezt a bizonyítékot a bíróságok – kellő indokolás nélkül – a perújítás megengedése nélkül - figyelmen kívül hagyták, azaz a bizonyítékok törvényes értékelése – a magánvádló hátrányára – nem történt meg. A perújítás meg nem engedése a magánvádlót alkotmányjogilag meg nem engedhető és nem indokolt hátránnyal sújtja.

Azt a következetes alkotmánybírói gyakorlatot sérti az I-II. fokú - perújítási indítványt elutasító - határozat – amely szerint „*egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása mellett lehet az eljárás méltánytalan, vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.*” {[3174/2014. (III.1.)VI. 18. AB határozat indokolás [12], 36/2013. (XII.5.)AB határozat indokolás [31]; 3/2014. (I.21.) AB határozat indokolás [59] és [73];}

Indítványozó úgy véli, hogy az első fokú bíróság végzése elleni fellebbezésében felhozott indokoknak érdemi vizsgálat nélküli mellőzése és a II. fokú bíróság által történő figyelmen kívül hagyása következtében sérültek a magánvádlónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt érdemi jogorvoslathoz való alapjoga.

A II. fokú bíróság ugyanis nem adta érdemi indokát annak, hogy a fellebbezésben foglalt következő jogszabálysértések alapján a perújítás elrendelésére miért nem volt törvényes lehetőség:

- a Be. 643.§ (7) bekezdése megsértésre került.
- a dr. Balázs János neurológus, pszichiáter főorvos által készített vélemény és javaslat okiratában foglaltak nem tekinthető új bizonyítéknak.
- nincs olyan törvényi rendelkezés, amely kizárná a perújítást a büntető eljárásban a vádlott által becsatolt pszichológia szakvéleményből származtatott, a magánvádló szava hihetetlenségére alapított ítéleti tényállás megváltoztatására
- a perújítási kérelmet elbíráló, első fokon eljáró bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva.

E tekintetben a tisztességes eljárás hiányának alátámasztására indítványozó kéri a fellebbezésben foglaltak és a II. fokú végzésben foglaltak alkotmányossági vizsgálatát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglaltak megvalósulása bizonyítására.

Indítványozó kiemeli, hogy a tisztességtelen eljárás körében alapvető alkotmányjogi kérdés különösen az, hogy a bíróság az perújító magánvádló indítványának elbírálásához szabályszerűen volt-e megalakítva.

Amennyiben ugyanis a bíróság megalakítása nem szabályszerű, nem lehet szó tisztességes eljárásról.

ac) Az emberi méltósághoz való jog sérelme

A jogerős végzés sérti az indítványozó emberi méltóságát (jóhírnevét, becsületét).

Ez következik az Alkotmánybíróság 1/2015. (I. 16.) AB határozatából, mely kizárja a kizárólag a célszemély lejárására irányuló, sértő kifejezéseket a véleménynyilvánítási szabadság köréből.

Márpedig a vádlott a büntető eljárásban az indítványozóra is adatot tartalmazó 2011. szeptemberi szakvélemény becsatolásával ilyen célt követett, annak érdekében, hogy a magánvádlót lejárassa.

A perújítás megengedhetősége hiányában ez a stigma a magánvádlón továbbra is – alaptalanul – fennáll, mert a büntető eljárásban sem az alapeljárás, sem a perújítási eljárás során nem volt lehetősége a bíróságok felszínes eljárása miatt annak bizonyítására, hogy a magánvádló szavahihetlenségének ténybeli alapjaként a vádlott által felhasznált, és a bíróság által a jogerős felmentő ítéletben kimondott

szavahihetlenségére - a 2011. szeptember 6-án kelt a Bűnügyi Szakértő- és Kutató Intézet (BSZKI) igazságügyi pszichológus szakértői véleményének kiegészítése, aktualizálása és a szakértő meghallgatása nélkül - vette figyelembe.

Az alperesnek a büntető eljárásban becsatolt – a védekezés kereteit túllépő, mert a szakvéleménynek kizárólag a magánvádló szavahihetlenségének alátámasztására szolgáló becsatolása körülményeiből, tartalmából, kifejezésmódjából egyértelműen megállapítható, hogy a vádlott cselekvősége, szándéka egyértelműen arra irányult, hogy magánvádlónak sérelmet okozzon, így vádlott magatartása túlmutat azon a szükséges és arányos mértéken amellyel a büntető eljárás során a védekezését megtehetette volna.

Ezt az emberi méltóság-beli – a jogerős felmentő ítéletben is magánvádló személyére vonatkozóan hátrányosan megállapított – sérelmet azonban a perújítás megengedhetőségének elutasítása kizárta.

Erre tekintettel a jogerős végzés sérti az Alaptörvény II. cikk-ben foglalt emberi méltóságot.

b) Indítványozó továbbra is kéri az alapügy és a perújítási ügy iratainak beszerzését annak érdekében, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság megvizsgálja az I-II. fokú bíróság eljárását abból a szempontból, hogy az megfelel-e a tisztességes, pártatlan és igazságos eljárás követelményének.

E körben indítványozó fontosnak tartja

- az alapügyben a vádlott (védője) által becsatolt 2011. szeptember 6-án kelt BSZKI szakvélemény becsatolását és bíróság által történt megvizsgálásának körülményei,
- a magánvádlónak az alapügyben tett bizonyítási indítványainak elutasítása körülményei, továbbá
- a perújítási indítványt, az első fokú végzés elleni fellebbezés és a II. fokú helybenhagyó végzés vizsgálatát.